

CSORNYI DÁVID

A FILM VÉGE

*Halhatatlan
folyamat.*

*Reggel feljő,
este alkonyat...*

*Így kell lennie.
Mintha az értelmet
meglelném:*

*a valóság csak
álmodozva
tekint a jövő felé,
úgy,
mint táncát
lejtő múlt.*

Kérdezek.

*A sors válaszol:
a vége halál,
az életnek más
véget ne várj!
A létből,
mint egy filmből
kivágott engem,
elfeledve
egy padon
itt maradtam
őrületben...*

KOPORSÓBAN

*Koporsóban fekszik.
A múlt ajándéka
a jelen emlékezete,
némi könny, fohással.*

*Emlékszem, jövőt rajzoltam,
családot, karriert.
Dolgoztam, aludt az egyik szemem,
hogy a másik ébren legyen.*

*Bíróra vársz, hangos szóra,
magaddal vitted jövőmet.
Lennék a tegnapi nap perce,
mikor kezded testemet leteperte.*

ADMINISZTRÁCIÓ

*Halott a mosolyom.
Komor, sűrű,
mint a névjegykártyák.
Betű vagyok, írott szó,
ézelmekeket nem kiváltó
adat egy halmazban.*

*Számokból álló korom
úszik a hullámfodrokon.
Tiltakozom a
papír lét ellen.*

*Újrahasznosítás.
Nem leszek más,
csak cigicsikk a
szögesdróton.*